

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُنن پريو بيان

5 January 2017

الله وارن جو اختيار

(SINDHI)

أَلْحَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ط
 أَمَا بَعْدُ! فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ط بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

اللہ وارن جو اختیار

أَلصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلِكَ وَ أَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
 أَلصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلِكَ وَ أَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنتِ اعتكاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري
 وٺو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب پڻ ملندو رهندو ۽
 ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

اميرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرتِ سَيِّدُنَا عُمَرُ بْنُ خَطَّابٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا:
 إِنَّ الدُّعَاءَ مَوْقُوفٌ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَصْعَدُ مِنْهُ شَيْءٌ حَتَّىٰ تَصَلِّيَ عَلَى نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَعْنِي
 بيشڪ دُعا زمين ۽ آسمان جي وچ ۾ رهندي آهي ۽ ان مان ڪا شيءِ مٿي ڏانهن
 ناهي ويندي جيستائين توهان پنهنجي نبي اڪرم نورِ مجسم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 تي دُرُودِ پَاڪِ نہ پڙهي وٺو۔ (ترمذي، ڪتاب الوتر، باب ماجاءَ في فضل الصلوة... الخ، ۲/۲۸، حديث: ۴۸۶)

میری زبان تر رہے ذکر و درود سے
 بے جا بنسوں کبھی نہ کروں گفتگو فضول

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اسان ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان

پهريان سنيون سنيون نيتون ڪيون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

رَبِّئَةُ الْمُؤْمِنِينَ خَيْرٌ مِنْ كَمَلِهِ. يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

ٻه مدني ڪُل: 1 بنا سني نيت جي ڪنهن به نڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

2 جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي

ويهڻ بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو گوڏا وڇائي

ويهندس ❁ ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي بين جي لاءِ جاءِ ڪُشاده ڪندس

❁ ڏکو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهورڻ، جهٽڪڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس

❁ صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اذْكُرُوا الله. ثُوبُوا اِلَي الله! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ

وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان

کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مُصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

مٿي سون بڻجي وٺي

هڪ پيري هڪ عورت بابا فريڊ الدين مسعود گنج شڪر رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي

بارگهه ۾ حاضر ٿي چيائين ته يا حضرت! منهنجون ٽي (3) جوان ڏيئون آهن،

جن جي شادي ڪرڻي آهي، اوهان مدد فرمايو. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خادمن کي فرمايو:

جيڪو ڪجهه به درگاهه ۾ موجود آهي اهو عورت کي ڏئي ڇڏيو. خادمن عرض

ڪيو: سائين! اڄ ڪجهه به باقي ناهي بچيو. اهو ٻڌي عورت روئڻ لڳي ته مان

نهيٺ مجبور آهيان ۽ وڏي اميد وٺي آئي آهيان، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن فرمايو: ته

وجو باهران هڪ مٽي جو سر (پتر) ڪٽي اچ، هو مٽي جو سر (پتر) ڪٽي آئي. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڏاڍيان آواز سان سوره اخلاص پڙهي ان تي دم ڪيو ته اهو مٽي جو سر (پتر) سون بڻجي ويو، اهو ڏسي سڀئي ڏاڍا حيران ٿيا، عورت سون گهر ڪٽي وئي ۽ گهر وڃي ان به پاڪ صاف ٿي سوره اخلاص پڙهي مٽي جي هڪ پتر تي دم ڪيو پر هو سون نه بڻجي سگهيو، نيٺ ٽن ڏينهن تائين اهو ئي عمل ڪندي رهي پر ڪوفائون نه ٿيو. مجبور ٿي اها عورت بابا فريد رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي بارگاه ۾ حاضر ٿي ۽ چوڻ لڳي: سائين! مون به سوره اخلاص پڙهي پر مٽي سون نه بڻجي. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايائون: ته تو عمل ته اهو ئي ڪجهه ڪيو پر تنهن جي منهن ۾ فريد جي زبان نه هئي. (الله ڪي سفر، ص ۲۹۸ ملخصاً)

منا منا اسلامي ڀائرو! هن حڪايت مان معلوم ٿيو ته الله عَزَّ وَجَلَّ جا نڪ پانه پنهنجي دربار ۾ ايندڙ پريشان حالن، تنگدستن ۽ محتاجن جي مدد فرمائي ڪري انهن جي حاجت روائي فرمائيندا آهن، جيڪڏهن ڪنهن سوالي کي ڏيڻ جي لاءِ هٿ و هٿ ڪجهه موجود نه هجي تڏهن به اهي بزرگ سوالي کي هٿين خالي ناهن موٽائيندا ۽ پنهنجي اختيارن کي استعمال ڪندي مٽي کي سون بڻائي سوالي جي مُراد پوري ڪندا آهن ۽ اها به خبر پئي ته الله وارن جي زبانن ۾ هڪ الڳ ئي اثر هوندو آهي شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيه هن ڳالهه کي هڪ مثال سان سمجهائيندي فرمائن ٿا: ”ڪارتوس“ شينهن کي به ماري سگهي ٿو جڏهن ته بهترين بندوق سان چڱيءَ طرح فائر (FIRE) ڪيو وڃي، اهڙي طرح ايئن سمجهو ته ورد ۽ وظيفا ۽ دعائون ”ڪارتوس“ وانگر آهن ۽ پڙهڻ واري جي زبان بندوق وانگر. جو دعائون اهي ئي آهن پر اسان جون زبانون صحابين ۽ ولين سڳورن عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جهڙيون ناهن. جنهن زبان سان روزانو ڪوڙ، ڳلا، غيبت، چُغلي، گارگند، دل آزاري ۽ بد اخلاقي نڪرندي هجي

ان ۾ تاثير ڪٿان کان اچي؟ اسان دعا ته گهرندا ئي آهيون پر جڏهن مشڪل ايندي آهي ته بزرگن وٽ حاضر ٿي ڪري به دعا جي درخواست ڪندا آهيون، ڇو؟ ان لاءِ ته هر هڪ جو ذهن اهو ئي بڻيل آهي ته پاڪ زبان مان نڪتل دعا وڌيڪ فائديمند هوندي آهي. (فيضانِ بسمِ الله، ص ۱۶۱) انهيءَ لاءِ اسان کي گهرجي ته بزرگن جي سيرت تي عمل ڪندي انهن جهڙا نيڪ عمل ڪرڻ جي ڪوشش ڪريون، بدنگاهي کان بچڻ جي لاءِ اکين جو ڦهلِ مدينه لڳايون ۽ زبان کي فُضُول ۽ بيهوده گفتگو، ڪوڙ، غيبت، چُغلي ۽ ٻين آفتن کان بچائڻ جي لاءِ زبان جو ڦهلِ مدينه لڳايون. ان جي عادت بنائڻ ۽ ان تي استقامت حاصل ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني قافلن ۾ سفر کي پنهنجو مَعْمُول بڻائي وٺو ۽ مدني انعامات جو رسالو پري هر مدني مهيني جي پهرين تاريخ تي پنهنجي ذميدار کي جمع ڪرائڻ جو معمول بڻايو. **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ** **عَزَّوَجَلَّ** دنيا ۽ آخرت جون ڪوڙ ساريون پلائيون ملنديون. نيت کي ظاهر ڪندي زور سان نعري جو جواب ڏيو ته،

اڄ کان پنهنجي اکين کي حرام کان بچائينداسين، **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ** **عَزَّوَجَلَّ**... ڪوڙ، غيبت چغلي ۽ بيهوده ڳالهين کان زبان جي حفاظت ڪنداسين **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ** **عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ مدني انعامات تي عمل ڪنداسين، **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ** **عَزَّوَجَلَّ**... سڄي دنيا جي ماڻهن جين اصلاح جي ڪوشش لاءِ مدني قافلن ۾ سفر به ڪنداسين، **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ** **عَزَّوَجَلَّ**... **اللَّهُ** **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي پنهنجي نيتن تي ثابت قدم رهندي عمل جي توفيق عطا فرمائي. **أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ** **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

عمل کا ہو جذبہ عطا یا الہی
میں نیچی نگاہیں رکھوں کاش! اکثر
گناہوں سے مجھ کو بچا یا الہی
عطا کر دے شرم و حیا یا الہی

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ**

منا منا اسلامي ڀائرو! **اللَّهُ** **عَزَّوَجَلَّ** جي اجازت جي بغير ڪو هڪ ذرو به نٿو

ڏٺي سگهي، الله ﷻ جا محبوب ٻانهن ان جي ڏنل اختيارن ذريعي ٽُڙف فرمائيندا آهن، جيڪڏهن ڪو محتاج انهن جي بارگاهه ۾ سوال لاءِ هٿ ڦهلائي ته حاجت روائي ڪندا آهن، مُصِيبَت زده جي مُشڪل ڪشائي ڪندا آهن، بيمارن کي شفايابي عطا ڪندا آهن فقط اهو ئي نه بلڪ اولياء ڪرام ته الله ﷻ جي ڏنل طاقت سان مُردن کي به زنده فرمائي ڇڏيندا آهن، جيئن ته

هاڻي زنده ٿي ويو

هڪ پيري حضرت سيدي احمد جام زنده پيل ﷺ ڪيڏانهن وڃي رهيا هئا ته رستي ۾ هڪ هنڌ تي ماڻهن جو ميڙ نظر آيو، پاڻ ﷺ ان ميڙ ڏانهن تشريف ڪڍي ويا. فرمايائون: ڇا ٿيو آهي؟ ماڻهن عرض ڪيو: هاڻي مري ويو آهي. پاڻ ﷺ ارشاد فرمايائون: ان جي سونڊ صحيح آهي، اڪيون به سلامت آهن، هٿ به اهڙا ئي آهن، پير به اهڙا ئي آهن. غرض سڀني شين کي فرمايو ته اهڙا ئي آهن پوءِ مري ڪيئن ويو؟ پاڻ ﷺ جو هي چوڻ هو جو هڪدم اهو هاڻي زنده ٿي ويو، ان ڏينهن کان سندن لقب ”زنده پيل“ (يعني هاڻي زنده ڪرڻ وارا) ٿي ويو. (ملفوظاتِ اعليٰ حضرت، ص ۴۴۹)

ڇا ٻانهو مئل زنده ڪري سگهي ٿو؟

منا منا اسلامي ڀائرو! بيشڪ موت ۽ زندگي الله ﷻ جي اختيار ۾ آهي پر الله ﷻ پنهنجي ڪنهن ٻانهي کي مئل جيئري ڪرڻ جي طاقت بخشي ته ان جي لاءِ ڪو مشڪل ناهي ۽ الله ﷻ جي عطا سان اسان ڪنهن ٻئي کي مُردا جياريندڙ مڃون ته ان سان اسان جي ايمان تي ڪوبه اثر ڪونه ٿو پوي. جيڪڏهن شيطان جي ڳالهين ۾ اچي ڪنهن پنهنجي ذهن ۾ اهو ويهاري ڇڏيو آهي ته الله ﷻ ڪنهن ٻئي کي مئل جيارڻ جي طاقت ئي ناهي ڏني ته ان جو اهو نظريو رکڻ يقيناً قرآن پاڪ جي آيت جي سراسر خلاف آهي.

جيئن سيپاري 3سوره ال عمران آيت نمبر 49 ۾ حضرت سيدنا عيسيٰ رُوْحُ الله عَلِي نَبِيْنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جو قول واضح طور تي نقل ڪيو ويو آهي:

ترجمو ڪنز الايمان: مان توهان جي واسطي مٽيءَ مان پڪي جي شڪل ٺاهيندو آهيان پوءِ ان ۾ فوڪ هڻندو آهيان ته اهو فوراً پڪي ٿي ويندو آهي الله جي حُڪم سان ۽ مان شفا ڏيندو آهيان مادرزاد انڌي کي ۽ ڪوڙه واري کي ۽ مان مُثل جياريندو آهيان الله جي حُڪم سان.

أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ
الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏنو! حضرت سيدنا عيسيٰ رُوْحُ الله عَلِي نَبِيْنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ صاف صاف اعلان فرمائي رهيا آهن ته مان الله عَزَّ وَجَلَّ جي بخشيل ڦڏرت جي ذريعي مٽي مان پڪي بڻائي ان ۾ رُوْح وجهندو آهيان، مادر زاد انڌن کي بينائي ۽ ڪوڙهين کي شفا ڏيندو آهيان ايستائين جو مُردن کي به زندهه ڪري ڇڏيندو آهيان. فيضانِ انبياءِ ڪرام سان اولياءِ عظام کي به اختيارات ڏنا ويندا آهن ۽ اهي به اهڙا ڪم سرانجام ڏيندا آهن جو اسان جو عقل ڏنگ رهجي ويندو آهي. جيئن ته حضرت سيدنا سليمان عَلِي نَبِيْنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جا وزير حضرت آصف بن برخيا رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ الله عَزَّ وَجَلَّ جي عطا ڪيل اختيار کي استعمال ڪندي اک چنپ کان پهريان پهريان ملڪ يمن مان بلقيس جي تخت کي حضرت سليمان عَلَيْهِ السَّلَامُ جي بارگاه ۾ پيش ڪري ڇڏيو جيئن ته قرآن پاڪ هنن لفظن ۾ بيان ڪيو آهي: جيئن سيپاره 19 سُورَةُ النَّمْلِ آيت نمبر 40 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنز الايمان: مان ان کي حاضر ڪندس حضور ۾ اک چنپ کان اڳ

أَنَا أُتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ط

منا منا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته هڪ ولي الله، الله عَزَّ وَجَلَّ جي عطا ڪيل

فوت سان آسي (80) گز ڊگهو ۽ چاليهه گز ويڪرو جواهرات سان سينگاريل تخت نهايت گهٽ وقت ۾ ملڪ يمن مان حضرت سليمان عليه السلام جي دربار ۾ پيش ڪري ڇڏيو. صدر الشريعه مفتي امجدعلي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: اولياءِ ڪرام ڪي الله عَزَّوَجَلَّ تمام وڏي طاقت ڏني آهي، انهن مان جيڪي (اولياءِ ڪرام جو قسم) اصحابِ خدمت آهن، انهن کي تصرف جو اختيار ڏنو ويو آهي، اچي، ڪاري جو مختار بڻايا ويندا آهن، هي حضرات نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا سچا نائب آهن، انهن کي اختيارات ۽ تصرفات حضور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جي نيابت ۾ ملندا آهن غيبي علوم انهن تي ظاهر ٿيندا آهن. (بهارشريعت، ۱/۲۶۷) الله عَزَّوَجَلَّ جي محبوب بانهن تي انهن جو خصوصي ڪرم ٿيندو آهي انهن جي ڪمن ۾ الله عَزَّوَجَلَّ جي طرفان مدد شامل ٿي ويندي آهي.

اولياءِ ڪرام جي تصرف ۽ اختيار جي باري ۾ حديث پاڪ ٻڌو، جيئن ته سيد المبلغين، رَحْمَةُ اللّٰعَلَمِينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان عاليشان آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمائي ٿو: ڪنهن ٻانهي منهنجي فرض ڪيل احڪامن جي بجا آوري کان وڌيڪ محبوب شيءِ سان منهنجو قرب حاصل ناهي ڪيو ۽ منهنجو ٻانهو نفل جي ذريعي منهنجو قرب حاصل ڪندو رهي ٿو ايستائين جو مان ان سان محبت ڪرڻ لڳان ٿو، جڏهن مان ان سان محبت ڪرڻ لڳندو آهيان ته مان ان جا ڪن بڻجي ويندو آهيان جنهن ذريعي هو ٻڌندو آهي، ان جون اڪيون بڻجي ويندو آهيان جنهن سان اهو ڏسندو آهي، ان جا هٿ بڻجي ويندو آهيان جنهن سان هو پڪڙيندو آهي ۽ ان جا پير بڻجي ويندو آهيان جنهن سان هو هلندو آهي، جيڪڏهن هو مون کان سوال ڪري ته مان ان کي ضرور عطا ڪندو آهيان ۽ جيڪڏهن ڪنهن شيءِ کان منهنجي پناهه چاهي ته مان ان کي ضرور پناهه عطا ڪندو آهيان. (بخاري، ڪتاب الرقاق، باب التواضع، ۴/۲۴۸، حديث: ۶۵۰۲)

مفسر شهر، حكيمُ الأُمّت، مُفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هُنَ حَدِيثِ پَاكِ تَحْتِ فَرْمَاتِنِ تَا: هُنَ عِبَارَتِ جُو هِي مَطْلَبِ نَاهِي تَه رِبِ تَعَالَى وَليِ ۾رِ حُلُولِ كَرِي وَيِنْدُو آهي جِيئنِ كُوئليِ ۾رِ باه يَا كُلِ ۾رِ رَنگِ ۽ خُو شَبُو، چُو تَه رِبِ تَعَالَى حُلُولِ كَانِ پَاكِ آهي ۽ هِي عَقِيدُو (رِكُڻ) كَفَرِ آهي (بَلِكِ هُنَ حَدِيثِ جُو مَطْلَبِ هِي آهي) تَه هُو بَانِهَو فُنَا فِي اللهِ تِي وَيِنْدُو آهي جِنَهِنِ سَبَبِ خَدَائِي طَاقَتُونِ اِنِ جِي عَضُوئنِ ۾رِ كَمِ كَنْدِيُونِ آهِنِ ۽ هُو اَهْزَا كَمِ كَرِي وَنَدُو آهي جِيڪِي عَقْلِ كَانِ وَرَاءِ آهِنِ (جِيئنِ تَه) حَضْرَتِ سَلِيمَانِ (عَلِيٌّ ذِيئِنَا وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ) تِي مِيلِ جِي مَفَاصِلِي تَانِ كِيُولِي جُو آوازِ بَدِي وَرَتُو، حَضْرَتِ آصَفِ بَرَخِيَا (رَضِي اللهُ تَعَالَى عَنْهُ) اڪِ چِنِپِ كَانِ پَهْرِيَانِ يَمِنِ مَانِ تَحْتِ بَلْقِيَسِ كُطِي شَامِ ۾رِ حَاضِرِ كَرِي چِڏِيُو. حَضْرَتِ عُمَرِ (رَضِي اللهُ تَعَالَى عَنْهُ) مَدِينَه مَنُورَه كَانِ حُطْبُو پڙهندي نُهائوندي تائين پنهنجو آوازِ پَهچايُو. حُضُورِ اُنُورِ (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قِيَامَتِ تائين جا واقعا اڪين سان ڏسي ورتا. هِي سِي انهيءَ طَاقَتِ جا كَرِشْمَا آهِنِ. (مَرَأَةُ الْمَنَاجِيحِ، ۳۰۸/۳، مَلْتَقَطًا)

اولياءَ کا جو کوئی ہو بے ادب
نازل اُس پہ ہوتا قہر و غضب

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

ولي الله ڪنهن کي چئبو آهي؟

منا منا اسلامي پائرو! اولياءِ ڪرام جي تصرفات جي باري ۾ وڌيڪ واقعا ٻڌڻ کان پهريان هي به ٻڌي وٺو ته ولي ڪنهن کي چئبو آهي: وَلِيَّ اللهُ اَهُو آهي جيڪو فرضن جي ادائينگي سان اللهُ عَزَّوَجَلَّ جو قُرب حاصل ڪري ۽ اللهُ تَعَالَى جي اطاعت ۾ مشغول رهي ۽ ان جي دل اللهُ تَعَالَى جي نُورِ جلال جي معرفت ۾ مستغرق (ٻڌل) هجي، جڏهن ڏسي قدرتِ الهي جي دلائل کي ڏسي ۽

جڏهن ٻڌي الله **عَزَّوَجَلَّ** جون آيتون ئي ٻڌي ۽ جڏهن ڳالهائي ته پنهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** جي ساراه ڪندي ڳالهائي ۽ جڏهن چُرپر ڪري، اطاعتِ الهي ۾ چر پر ڪري ۽ جڏهن ڪوشش ڪري ته انهيءَ ڪم ۾ ڪوشش ڪري جيڪي قربِ الهي جو ذريعو هجن، الله **عَزَّوَجَلَّ** جي ذڪر سان نه ٿڪي ۽ دل جي نگاه سان خدا جي علاوہ غير کي نه ڏسي. هي صفت اولياءَ جي آهي، ٻانهو جڏهن ان حال تي پهچندو آهي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** ان جو ولي ۽ ناصر ۽ معين و مددگار ٿيندو آهي.

(صراط الجنان، ۴/۳۲۲)

ڪرامت چاڪي چئبو آهي

صدرُ الشَّرِيعِ، بدرُ الطَّرِيقِ حضرت علامہ مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** بهارِ شريعت ۾ ڪرامت جي وصف بيان ڪندي فرمائن ٿا: ولي کان جيڪا ڳالھ عادت جي خلاف صادر ٿئي، ان کي ڪرامت چئبو آهي. (بهارِ شريعت، حصہ اول، ۵۸/۱ بتغير قليل) شيخ الحديث حضرت علامہ مولانا مفتي عبدالمصطفيٰ اعظمي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ارشاد فرمائن ٿا: مُؤْمِنٌ مُتَّقِيٌّ کان جيڪڏهن ڪا اهڙي نادرُ الوُجُودِ ۽ تعجب ۾ وجهندڙ شيءِ صادر ۽ ظاهر ٿئي جيڪا عام طور تي عادتاً نه ٿيندي آهي ته ان کي ”ڪرامت“ چون ٿا. انهيءَ قسم جون شيون جيڪڏهن انبياءَ **عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** کان اعلانِ نُبُوتِ کان پهريان ظاهر ٿين ته ”ارهاص“ ۽ اعلانِ نُبُوتِ کان بعد ٿين ته ”مُعْجَزُو“ چورائيندا آهن ۽ جيڪڏهن عام مؤمنن کان ان قسم جي شين جو ظهور ٿئي ته ان کي ”مُعَوْنَت“ چوندا آهن ۽ ڪنهن ڪافر کان ڪڏهن ان جي خواهش جي مُطابِقِ ان قسم جون شيون ظاهر ٿين ته ان کي ”اِسْتِدْرَاج“ چيو ويندو. (ڪراماتِ صَحَابِه، ص ۳۶) خلافِ عادتِ ڳالھ مان مُراد اهو ڪم آهي جيڪو عام طور تي هر ڪنهن انسان کان ظاهر نه ٿيندو هجي مثال طور هوا ۾ اڏامڻ، پاڻي تي هلڻ وغيره فعل ته عام طور تي ماڻهو نه ته هوا ۾ اڏامي سگهي ٿو ۽ نه ئي پاڻي تي هلي سگهي ٿو. (فيضانِ مزاراتِ اولياءِ، ص ۴۶)

پاڻي تي تصرفات

منا منا اسلامي ڀائرو! يقيناً اولياءِ ڪرام ڪي الله ﷻ هئا پر اڏامڻ جي طاقت عطا ڪئي آهي جيڪي بنا ڀرن جي آساني سان هئا پر اڏامندي هڪ هنڌ کان ٻي هنڌ پهچي سگهن ٿا ۽ الله ﷻ جا ڪجهه نيڪ ٻانهن اهڙا به هوندا آهن جيڪي سمنڊن ۽ دريائن ڪي به پنهنجو تابع ڪندا آهن ۽ پاڻي تي بلاخوف اهڙي طرح هلي سگهن ٿا جهڙيءَ طرح خشڪي تي هلندا آهن، جيئن

سٺ هزارن جوشڪر درياھ

روايتن ۾ اچي ٿو ته جنگِ فارس ۾ حضرت سعد بن ابى وقاص رضى الله تعالى عنه اسلامي لشڪر جا سپه سالار هئا. سفر دوران رستي ۾ درياءَ دجله ڪي پار ڪرڻ جي ضرورت پيش آئي ۽ ٻيڙيون موجود نه هيون. پاڻ رضى الله تعالى عنه لشڪر ڪي دريا ۾ هلڻ جو حڪم ڏئي ڇڏيو ۽ پاڻ سڀني کان اڳ هي دُعا پڙهندي دريا تي هلڻ لڳا ”كَسْتَعِينُ بِاللّٰهِ وَتَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ“ ماڻهو پاڻ ۾ بلا جهجڪ هڪ ٻئي سان ڳالهيون ڪندي گهوڙن وارا گهوڙن تي سوار، اُنن وارا اُنن تي سوار، پيدل هلڻ وارا پيدل پنهنجي پنهنجي سامان سان گڏ دريا تي اهڙي طرح هلڻ لڳا جهڙي طرح ميدانن ۾ قافلا گذرندا رهندا آهن. (دلائل النبوة لابي نعيم، الفصل التاسع و العشرون، عبور سعد بن ابى وقاص... الخ، جزء ۲، ص ۳۴۱-۳۴۲-رقم: ۵۲۲ ملخصاً)

آسمانن تي به حڪمراني

منا منا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو ته الله ﷻ جا نيڪ ٻانهن ان جي ڏنل طاقت سان پاڻي ۽ هوا تي به هلي سگهن ٿا ۽ هي حضرات اهڙي شان وارا هوندا آهن جو انهن جون دُعاون رد ناهن ٿينديون سخت ڏڪار جي عالم ۾ جڏهن بارگاه خداوندي ۾ هت ڪٿي برسات جي دُعا ڪن ته الله ﷻ انهن جي دعائن جي برڪت سان چما چمر برسات وسائي اُڃايلن ڪي سيراڻ ۽ ڪيٽن ۽ باغن ڪي سرسبز و شاداب ڪري ڇڏيندو آهي جيئن ته

رحمت پري برسات جو وسڻ

منقول آهي ته هڪ ڀيرو سيوهڻ شريف (بابُ الاسلام سنڌه) ۽ ان جي آس پاس جي علائقن ۾ شديد ڏڪار ٿيو ايستائين جو کائڻ جي ڪا شيءِ پري پري تائين نظر نه ايندي هئي، نهرون خشڪ ٿي ويون، کوھ سڪي ويا، پاڻي جو ملڻ دشوار ٿي ويو. ڏڪار جي ڪري ايتري قدر خوفناڪ صورت حال ٿي وئي جو زندهه بچڻ جي ڪا اُميد ڏسڻ ۾ نه ايندي هئي. نيٺ علائقي وارا گڏ ٿي حضرت لعل شهباز قلندر سيد محمد عثمان مروندي ڪاظمي قادري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

جي خانقاه وٽ گڏ ٿيا ۽ فرياد ڪرڻ لڳا. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ أَمْرًا بِأَبْعُورَفَ ۽ نَهَى عَنِ الْبُنْكَرِ (نيڪي جو حڪم ڏيڻ ۽ برائي کان منع ڪرڻ) جو فريضو ادا ڪندي فرمائون: توهان سڀ الله جي بارگاه ۾ گناهن کان سڄي توبه ڪيو ۽ مون سان گڏ دعا گهرو. ماڻهن هڪدم الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه عالي ۾ پنهنجن گناهن جي معافي گهري ۽ توبه استغفار ڪرڻ لڳا. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ دُعا جي لاءِ هٿ ڪنيا ۽ برسات ۽ خوشحالي جي دعا گهري. چيو وڃي ٿو ته اڃا حضرت لعل شهباز قلندر رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ دعا گهري پنهنجي حُجري مبارڪ ۾ داخل به نه ٿيا جو الله عَزَّوَجَلَّ سندن دعا کي قبولي ورتو ۽ رحمت پريو مينهن وسڻ لڳو. الله عَزَّوَجَلَّ جي فضل وڪرم ۽ حضرت سيدنا لعل شهباز قلندر رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي دعا قبول ٿيڻ جي خوشي ۾ ماڻهن کاڌو پچائي غريبن ۽ مسڪينن ۾ ورهايو. حضرت سيدنا لعل شهباز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ عشاء نماز جي ادائينگي کان بعد اجتماع ذڪرونعت جو اهتمام ڪيو ۽ ماڻهن گڏجي الله عَزَّوَجَلَّ جو ذڪر ڪيو ۽ حضور پُر نور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذات گرامي تي خوب درود ۽ سلام پيش ڪيو. (شان قلندر، ص ۳۱۱ ملخصاً)

الله عَزَّوَجَلَّ جي انهن تي رحمت ٿئي ۽ انهن جي صدقي اسان جي بي حساب مغفرت ٿئي.

أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! هن حكايت مان معلوم ٿيو ته جڏهن ڪا مصيبت پهچي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** جي نيڪ بانهن جي بارگاه ۾ حاضر ٿي انهن کان دُعا ڪرائڻ گهرجي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** جي نيڪ بانهن جون دعائون فوراً بارگاهِ عالي ۾ قبول ٿي وينديون آهن. ۽ هي به خبر پئي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رحمت ملڻ تي جائز طريقي سان خوشي جو اظهار ڪرڻ گهرجي تڏهن ته حضرت سيدنا لعل شهباز قلندر عثمان مروندي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** اجتماعِ ذڪر ۽ نعت جو اهتمام ڪري الله **عَزَّوَجَلَّ** جو شڪر ادا ڪيو ۽ ڇو نه ڪجي جو هنن الله وارن جي ته سڄي زندگي قرآن ۽ سُنَّت جي تعليمات جو عملي نمونو هوندي آهي. پر افسوس صد افسوس! اسان جي اڪثريت انهن نيڪ هستين جي طريقي تي هلڻ جي بدران خوشي جي موقعن تي پنهنجي رَب **عَزَّوَجَلَّ** جي نافرمانِي ڪندي نظر ايندي آهي، خُوب بي حَيائي جو بازار گرم ٿيندو آهي جنهن ۾ هڪ ٻئي جا حق پامال ڪيا ويندا آهن، ڪجهه نادان ماڻهو خوشي جي انهن لمحن ۾ **مَعَاذَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ** ڳائڻ وڃائڻ جون محفلون سڄائيندا آهن جنهن ۾ سڄي سڄي رات چوڪرا ۽ بي پرده چوڪريون نچنديون ڳائينديون آهن ۽ ان طرح مخلوط (Mix) ماحول ۾ ماڻهو بدنگاهي جي سبب پنهنجي اکين کي حرام سان پريندا آهن. ياد رکو! شادي وهانءَ ۽ خوشي جا ٻيا موقعا الله **عَزَّوَجَلَّ** جي عظيم نعمت آهن، اسان کي هنن لمحن کي صحيح انداز سان گذارڻ جو طريقو به معلوم هئڻ گهرجي، الله **عَزَّوَجَلَّ** جي ڏنل ان نعمت جو شڪر ادا ڪرڻ جي لاءِ سڀ کان پهريان ان پُرمسرت گهڙين ۾ رَب ڪريم **عَزَّوَجَلَّ** جي نافرمانِي کان بچڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي. حضرت سيدنا زياردين عبید **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** کان منقول آهي: نعمت ماڻڻ واري تي الله **عَزَّوَجَلَّ** جو هڪ حق هيءُ آهي ته هو ان نعمت جي ذريعي نافرمانِي نه ڪري. (تاريخِ مدينه دمشق لابن عساکر، زياد بن عبید، ۱۹۱/۱۹۰) الله **عَزَّوَجَلَّ** جي نعمت جو شڪر ادا ڪرڻ جا ڪجهه جائز طريقا هي آهن ته زبان سان الله **عَزَّوَجَلَّ** جي حمد ڪئي وڃي، تلاوتِ قرآن پاڪ ۽ اجتماعِ ذڪر ۽ نعت جو اهتمام ڪيو وڃي، نعمت ملڻ جي خوشي ۾ سجده شڪر ادا ڪيو وڃي ڇو ته اسان جي پياري آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ**

وَسَلَّمَ كِي جڏهن ڪا خوشي حاصل ٿيندي هئي ته آقا ۽ دوعالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
سجده شڪر ادا ڪندا هئا.“ (ابن ماجه، ۱۶۳/۲، حديث: ۱۳۹۴)

اچو! انهيءَ ضمن ۾ شيخ طريقت، اميراهلسنت وَامْتَبَرُ كَاهْمُهُ الْعَالِيه جِي تصنيف ”نماز جا احڪام“ صفحي 285 تان سجده شڪر ادا ڪرڻ جا موقعا ۽ ان جو طريقو بتون ٿا پان وَامْتَبَرُ كَاهْمُهُ الْعَالِيه فرمائن ٿا: اولاد پيدا ٿي يا دولت ملي يا گم ٿيل شيءِ ملي وئي يا مريض کي شفا ملي يا سفر تان واپس موٽيو الغرض ته ڪنهن به نعمت حاصل ٿيڻ تي سجدهءِ شڪر ڪرڻ مستحب آهي. ان جو طريقو اهوئي آهي جيڪو سجدهءِ تلاوت جو آهي. (عالمگيري، ج 1، ص 136 ردالمحتار ج 2 ص 720) اهڙيءَ طرح جڏهن به ڪا خوشخبري يا نعمت ملي ته سجدهءِ شڪر ڪرڻ ثواب جو ڪم آهي مثال طور مدينهءِ منوره جي ويزا لڳي وئي، ڪنهن تي انفرادي ڪوشش ۾ ڪاميابي ٿي ۽ اهو دعوتِ اسلامي جي ستنن جي تربيت جي مدني قافلي ۾ سفر جي لاءِ تيار ٿي ويو، ڪنهن سٺي عالمِ باعمل جي زيارت ٿي وئي، مبارڪ خواب نظر آيو، طالب علمِ دين امتحان ۾ ڪامياب ٿيو، آفت ٿري وئي ۽ ڪو اسلام جو دشمن مُتو وغيره وغيره. (هنن سڀني موقعن تي سجده شڪر ڪرڻ مستحب آهي)

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ اسان کي شريعت جي دائري ۾ رهندي خوشيون ملهائڻ جي توفيق نصيب فرمائي. اَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

گناہون سے مجھ کو بچا يا الہی

بری عادتیں بھی چھڑا يا الہی

خطائون کو میری مٹا يا الہی

مجھے نیک خصلت بنا يا الہی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

امام رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ۽ شيطان

منا منا اسلامي پاڻرو! هنن بزرگن جي سيرت تي هلندي زندگي گذارڻ نه صرف دنيا ۽ آخرت ۾ کوڙ ڀلائيون ماڻڻ جو سبب آهي بلڪ هنن نيڪ هستين سان نسبت اسان جي آخري وقت ۾ به ڪم ايندي آهي. جيئن ته شيخ طريقت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه پنهنجي رسالي ”وَسوسا ۽ اُن جو علاج“ ۾ نقل ڪن ٿا ته امام فخرالدين رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جي نزع جو وقت جڏهن ويجهو آيو ته شيطان وٽس آيو، ان وقت شيطان پوري ڪوشش ڪندو آهي ته ڪيئن به هن شخص جو ايمان سلب ٿي وڃي (ان جو ايمان چنڃي وڃي)، جيڪڏهن ان وقت اهو بانهو ايمان تان ڦري ويو ته پوءِ ڪڏهن به نه موندو، شيطان ان کان پڇا ڪئي توهان سموري عمر مناظرن، مباحثن ۾ گذاري آ، ڇا خدا عَزَّ وَجَلَّ کي به سڃاتو؟ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمايو: بيشڪ خدا عَزَّ وَجَلَّ هڪ آهي ان (يعني شيطان) چيو: ان تي ڪهڙو دليل آهي؟ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هڪ دليل ڏنو، شيطان خبيث مُعَلِّمُ الْمَلَكُوت (يعني ملائڪن جو استاد) رهي چڪو هو، ان اهو دليل توڙي ڇڏيو، انهن ٻيو دليل ڏنو، ان اهو دليل به توڙي ڇڏيو، ايستائين جو ٽي سؤ سٺ (360) دليل امام صاحب قائم ڪيا، ان اهي سڀ دليل (پنهنجي زُعرِ فاسد ۾) رد ڪيا، هاڻي امام صاحب سخت پریشاني ۾ ۽ نهايت مايوس هئا، سندن پير حضرت سيدنا شيخ نجم الدين ڪُبري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ڪنهن ٻي پري جاءِ تي وضو فرمائي رهيا هئا، اتان امام رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کي آواز ڏنو: ”ائين چونه ٿا چئو ته مان خدا عَزَّ وَجَلَّ کي بنا دليل جي هڪ مڃان ٿو“

(ملفوظات، حصه چهارم، ص ۴۹۳)

بوقتِ نزع آقا بو نه جاؤن ميں ڪهين برباد
مرا ايمان رکھ ليٺا سلامت يا رسول الله

ڪامل مُرشد سان بيعت ڪري وٺو

منا منا اسلامي پائرو! هن حڪايت مان خبر پئي ته الله ﷻ وَجَلَّ پنهنجي نيڪ ٻانهن کي ايتري قدر طاقت عطا فرمائي آهي جو هي حضرات ميلن کان پري جا احوال ملاحظه ڪري وٺن ٿا بلڪ مدد به ڪن ٿا جيئن ته حضرت شيخ نجمُ الدين ڪبري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي مريد جي آخري وقت ۾ شيطان کان انهن جو ايمان بچائي ورتو ۽ پڻ هي به معلوم ٿيو ته دنيا ۾ ڪنهن نيڪ ۽ جامع شرائط پير جي هٿ ۾ هٿ ڏيڻ يعني ان جو مُريد ٿيڻ ايمان جي حفاظت جي لاءِ مُفيد آهي. ڪنهن کي پير ان ڪري بڻايو ويندو آهي ته جيئن آخرت جي معاملن ۾ بهتري اچي ان جي رهنمائي ۽ باطني توجّه جي بَرَڪت سان مُريد الله ﷻ وَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ناراضي وارن ڪمن کان بچندي رضاءِ رَبِّ الانام جي مَدَنِي ڪم جي مُطابق پنهنجا ڏينهن رات گذاري سگهي. پر افسوس! اڄوڪي زماني ۾ اڪثر ماڻهن پيري مُريدي جهڙي اهم مَنَصَب کي دُنيا حاصل ڪرڻ جو ذريعو بڻائي رکيو آهي. بي شُمار بدعقيده ۽ گمراه ماڻهو به تَصَوُّف جو ظاهري لباس پائي ماڻهن جي دين ۽ ايمان کي برباد ڪري رهيا آهن. ڪامل پير جا شرط ۽ وصف ۽ بي وڌيڪ معلومات جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب آدابِ مرشد ڪامل جو مطالعو ڪيو. اِنَّ شَاءَ اللهُ ﷻ مَفيِد معلومات سان گڏوگڏ مرشد ڪامل سان بيعت ٿيڻ جو ذهن بڻجندو. جيڪڏهن اوهان اڃا تائين ڪنهن پير صاحب کان مُريد نه ٿيا آهيو ته پريشان ٿيڻ جي ضرورت ناهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﷻ اڄوڪي دور ۾ مرشد ڪامل جي هڪ مثال شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ به آهن اوهان انهن سان مُريد ٿي سگهو ٿا، جنهن جي تقويٰ ۽ پرهيز گاري جي بَرَڪت دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول جي صورت ۾

اسان جي اڳيان واضح طور تي موجود آهي، پاڻ **دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةَ** جي ولايت پري نگاهه ۽ حڪمتن پري مَدَنِي تربيت سڄي دنيا ۾ لکين مُسلمانن بالخصوص نوجوانن جي زندگين ۾ مَدَنِي انقلاب برپا ڪري ڇڏيو آهي. ڪيترا ئي بي نمازي سندن نگاهه فيض سان نمازي بڻجي ويا. ماءُ پيءُ سان نازيبا رويو اختيار ڪرڻ وارا باادب بڻجي ويا، ڳائڻ وڃائڻ وارا مَدَنِي مُذاڪري ۽ سُنَّتَن پريا بيان ٻڌڻ وارا بڻجي ويا، فلمي گيت ڳائڻ وارا نعتِ مُصطفيٰ پڙهڻ وارا بڻجي ويا، مال جي مَحَبَّت ۾ جيئڻ مرڻ وارن کي فڪرِ آخِرَت جي مَدَنِي سوچ نصيب ٿي وئي، تفر يحيٰ هنڌن تي وڃي پنهنجو وقت برباد ڪرڻ وارا سُنَّتَن پري اجتماعن ۾ اَوَّل تا آخِر شَرڪت ڪرڻ وارا بڻجي ويا. تنهنڪري اوهان به شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سُنَّتَن **دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةَ** جو فيض حاصل ڪرڻ، پنهنجي حياتي جي مقصد کي ڪامياب بنائڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو.

تيرا شڪر مولا ديا مدني ماحول
 نه چهوڙو ڪهي بهي خدا مدني ماحول
 سلامت ربه ياخدا مدني ماحول
 بچه بد نظر سه سدا مدني ماحول
 خدا ڪه ڪرم سه خدا ڪي عطا سه
 نه دشمن سڪه گا چهڙا مدني ماحول
 دعا بهه يه تجه سه دل ايسا لگا ده
 نه چهوڙو ڪهي بهي خدا مدني ماحول

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْبَ ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”يوم تعطيل اعتكاف“

منا منا اسلامي ڀائرو! نيڪ بڻجڻ بنائڻ، گناهن کان بچڻ ۽ ٻين کي بچائڻ ۽ نيڪي جي ڪمن ۾ مزيد ترقي جي لاءِ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو. ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”يومِ تَعْتِيلِ اِعْتِكَافِ“ به آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هي اِعْتِكَافِ مسجد ۾ ٿيندو آهي ته ان سان مسجدون به آباد رهنديون ۽ مسجد جي آداب جو خيال رکڻ ۽ هر طرح جي بي ادبي کان بچڻ جي صورت ۾ اسان جو مسجد ۾ گذاريل هر هر گهڙي به عبادت ۾ شمار ٿيندي، مسجد سان مَحَبَّت ڪرڻ ۽ ان ۾ پنهنجو وڌ کان وڌ وقت گذارڻ جي وڏي فضيلت آهي جيئن

حضرت سَيِّدُنَا اَبُو سَعِيدِ خُدْرِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدار رسالت، شهنشاهِ نُبُوَّتِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايائون: جڏهن توهان ڪنهن شخص کي ڏسو ته هو مسجد ۾ ڪثرت سان اچ وڃ رکڻ وارو آهي ته ان جي ايمان جي گواهي ڏيو چو ته (سيپاري 10 سورة التوبه آيت نمبر 18 ۾) الله خالق ۽ مالڪ عَزَّوَجَلَّ جو ارشادِ پاڪ آهي :

ترجمو ڪنز الايمان : الله جون مسجدون ته فقط اهي ئي آباد ڪندا آهن جيڪي الله ۽ قِيَامَتِ تي ايمان رکن (تا).

اَلْاٰخِرِ (پ ۱۰، التوبه: 1۸)

(ترمذي، ڪتاب الايمان، باب ماجاء في حرمة الصلوة، رقم: ۲۶۲۶، ۲۸۰/۴)

حضرت سَيِّدُنَا اَبُو سَعِيدِ خُدْرِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته رحمت عالم، نور مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو: ارشاد جيڪو مسجد سان مَحَبَّت ڪندو آهي الله عَزَّوَجَلَّ ان کي پنهنجو محبوب بڻائي ڇڏيندو آهي.

(مجمع الزوائد، ڪتاب الصلوة، باب لزوم المساجد، رقم: ۲۰۳۱، ۱۳۵/۲۰)

منا منا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي سنڌن پري غير سياسي مدني

تحريڪ هي عزم رکي ٿي ته ڪنهن به طرح امت جو بچو بچو نمازي بڻجي وڃي، مسجدن جي رونق موٽي اچي. شيخ طريقت، اميراهلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه مسجدون آباد رکڻ جي لاءِ هڪ مدني انعام هي به عطا فرمايو آهي ته ”چا اڃ اوهان پنج ئي نمازون مسجد جي پهرين صف ۾ تڪبير اوليٰ سان باجماعت ادا ڪيون؟ ۽ هر دفعي ڪنهن هڪ کي پاڻ سان گڏ وٺي وڃڻ جي ڪوشش فرمائي؟“

مجلس خدام المساجد

شيخ طريقت، امير اهلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه الله عَزَّ وَجَلَّ جي عبادت ۽ مسجدن کان ايتري قدر محبت فرمائيندا آهن جو پاڻ دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه الله عَزَّ وَجَلَّ جي گهرن کي آباد ڪرڻ جي لاءِ مجلس خدام المساجد بڻائي جنهن جو ڪم شيخ طريقت، امير اهلسنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي هن خواب جي تڪميل آهي ته ”اي ڪاش! اسان جون مسجدون آباد ٿين، انهن جون رونقون موٽي اچن ۽ خالق ۽ مخلوق جي وچ ۾ نفس ۽ شيطان جي ڪري جيڪا دوري پيدا ٿي چڪي آهي اها ڦڙب ۾ بدلجي وڃي. مجلس ”خدام المساجد“ پراڻين مسجدن کي آباد ڪرڻ جي ڪوشش سان گڏوگڏ نئين مسجدن جي تعمير جي لاءِ به هر وقت ڪوشش ڪندي رهندي آهي اهو ئي سبب آهي جو نه صرف پاڪستان بلڪ سڄي دنيا ۾ مسجدن جي تعمير ۽ انهن کي آباد ڪرڻ جو سلسلو هر وقت جاري رهندو آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ دعوت اسلامي جو مدني ماحول مسجدون آباد ڪرڻ، ماڻهن کي نمازي بنائڻ، گناهن کان بچائڻ ۽ صلوة ۽ سنت جي راه تي هلائڻ جي ڪوشش ڪندو آهي ان مدني ماحول جي برڪت سان ڪهڙا ڪهڙا بگڙيل انسان سڌري ويا ان جي هڪ جهلڪ ان مدني بهار ۾ ملاحظه ڪيو،

نيوائيرنات ملهائڻ کان پاسو ڪيو

گوجرانواله (پنجاب، پاڪستان) جي هڪ اسلامي پيءُ جو بيان ڪجهه هن طرح آهي ته منهنجو تعلق هڪ خوشحال گهراڻي مان هو، نه نماز پڙهندو هئس

نه قرآن بلڪ شراب نوشي، بدڪاري، جُوا بازي جو شوقين هئس ايستائين جو پنهنجون زمينون وڪڻي وڪڻي جوا کيڏندو هئس. زال ۽ ٻارن کي به تنگ ڪندو هئس. منهنجي ڪردار جي ڪري منهنجا گهر وارا به سخت پريشان هئا. هو اڪثر مون کي بُرائين کان روڪيندا هئا پر مان نه مڃيندو هئس. هڪ ڀيري مون پنهنجي اوطاق تي نيوائير نائٽ ملهائڻ جو پروگرام بڻايو، شراب نوشي ۽ بدڪاري جا سمورا لوازمات گڏ ڪيا، 31 ڊسمبر جي رات منهنجا يار بداطوار سڀئي منهنجي اوطاق تي گڏ ٿيا. تقريباً 10 بجي آئون گهر آيس ته 12 بجي تائين موٽي ايندس. گهر پهچي مون تي وي کوليو ۽ چينل بدلي ڪندي مدني چينل منهنجي اڳيان اچي ويو جنهن تي هڪ بُزرگ (يعني امير اهلستنت دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَه) نيو ائير نائٽ ملهائڻ وارن کي سمجهائي رهيا هئا، انداز اهڙو پيارو ۽ دلچسپ هو جو مون اهو بيان ٻڌڻ شروع ڪري ڇڏيو، ان بيان مان مون کي وڏي معلومات ملي ۽ عبرت ٿي ته اسان ڇا ڪرڻ وڃي رهيا هئاسين، آئون خوفِ خدا کان روئڻ لڳس ۽ نيٺ مون نيوائير نائٽ ۾ خرافات ڪرڻ ۽ ٻين گناهن کان توبه ڪري ورتي. بي پاسي منهنجا دوست منهنجي انتظار ۾ هئا، جڏهن آئون نه پهتس ته اهي مون کي فون ڪرڻ لڳا پر مون پنهنجو موبائل بند ڪري ڇڏيو ۽ سمهي رهيس. بدليل صُبح سان منهنجي نئي زندگي جو آغاز ٿيو، مون برائيون ۽ بُري صحبت ڇڏي ڏني، پنهنجو موبائل نمبر به تبديل ڪري ورتو ته جيئن بُرن دوستن کان نجات ملي، قادري عطاري سلسلي ۾ بيعت ٿي شيخ طريقت امير اهلستنت باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَه جو مُريد به بڻجي ويس. پهريان ٽن ڏينهن جي مدني قافلي ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سفر ڪيو پوءِ دعوتِ اسلامي جي زير انتظام ٿيڻ واري 30 ڏينهن جو اجتماعي اعتڪاف به ڪيو. ڏاڙهي وڏائي ورتي، مدرسة المدينه بالغان ۾ پڙهڻ شروع ڪري

چڏيو. هي سڀ دعوتِ اسلامي جو فيضان آهي نه ته ان وقت خبر ناهي ته مان
ڪهڙي حال ۾ هجان ها!

بنايا مجھ کو اپنا بے تيرا احسان بے مرشد
ملا مجھ کو يہ رتبہ بے تيرا احسان بے مرشد
تيري نسبت نے مجھ کو ڪر ديا بے ڪيا سے ڪيا مرشد
رکھا ڪيا مجھ ميں ورنہ بے تيرا احسان بے مرشد
بهڻڪتا پھر ربا تها دشتِ عصيان

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْبُ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! جڏهن به موقعو ملي ته الله ﷺ جي نڪ بانهن جي
بارگاہ مان فيض ماڻڻ جي لاءِ انهن جي صحبت ۾ ويهڻ گهرجي ۽ ٻين سنين
سنين نيتن سان گڏوگڏ دل ۾ هي ارادو به هڻڻ گهرجي ته مان انهن کان ديني
۽ اخروي فائدي جي لاءِ انهن جي صحبت اختيار ڪري رهيو آهيان. الله ﷺ
جي نڪ بانهن جي صحبت اختيار ڪرڻ جو هڪ فائدو هي به ٿيندو آهي ته
انهن جي سيرت ۽ ڪردار ۽ سٺا عمل ڏسي پاڻ کي به گناهن کان بچڻ ۽
نيڪيون ڪرڻ جي توفيق ملي ويندي آهي، دل جي سختي دور ٿيندي آهي ان
۾ رقت ۽ نرمي پيدا ٿي ويندي آهي، ايمان تي خاتمو ۽ قبر ۽ حشر جي
هولناڪ معاملن جي فڪر نصيب ٿيندي آهي. پر جڏهن به اها سعادت نصيب
ٿئي ته ڪنهن ڏنياوي لالچ ۾ هرگز نه وڃو بلڪ ديني نفعو حاصل ڪرڻ جي
نيت سان وڃڻ گهرجي، جيئن

دل جي ڳالهه ڄاڻي ورتي

شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت بركاتهم العاليه فيضانِ سنت جلد اول صفحہ 419
تي نقل فرمائڻ ٿا: حضرت داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائڻ ٿا:
اسان تي دوست حضرت سيدنا شيخ ابن علا رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي زيارت جي لاءِ

”رملہ“ نالي ڳوٺ ڏانهن هلياسين، رستي ۾ هي طئي ٿيو ته اسان مان هر شخص ڪا نه ڪا مُراد پنهنجي دل ۾ رکي، مون اها مُراد رکي ته مون کي حضرت سيّدنا شيخ ابن علا رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان حسين بن منصور حلاج رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مَناجات ۽ اشعار گهرجن. ٻئي هيءُ مُراد سوچي ته مون کي تريءَ جي بيماريءَ مان شفا حاصل ٿي وڃي. ٽئين چيو ته مون کي برفي ڪاٺ جي خواهش آهي، جڏهن اسان خدمت ۾ حاضر ٿياسين ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حضرت سيّدنا حسين بن منصور حلاج رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا اشعار ۽ مَناجات لکرائي ڪري منهنجي لاءِ تيار رکيا هئائون، جيڪي مونکي عطا فرمائي ڇڏيائون، ٻئي درويش جي پيٽ تي هٿ گهمايائون ته ان جي تريءَ جي تڪليف دور ٿي ويئي، ٽئين کي فرمايائون ته برفي شاهي درٻارن جي غذا آهي جڏهن ته توهان صوفيائو لباس پاتو آهي،

تنهنڪري ٻنهي مان هڪ شيءِ اختيار ڪريو، (ڪشف المحجوب، باب آدابهم في الصحبة في الاقامة، ص ۲۸۴)

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو توهان! الله عَزَّ وَجَلَّ جي عطا سان اولياءُ الله ماڻهن جي دلين جا احوال ڄاڻي وندا آهن، تڏهن ئي ته حضرت سيّدنا شيخ ابن علا رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بغير پڇڻ جي داتا گنج بخش حضرت سيّدنا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ۽ سندن ساٿين جون دلي مُرادون بيان ڪيون ۽ ٻن جون مُرادون پوريون ڪري ٽئين کي اصلاح جو مدني گل عطا فرمايائون. معلوم ٿيو ته جڏهن الله عَزَّ وَجَلَّ جي ولي جي بارگاه ۾ حاضري ٿئي ته دل سنڀالڻ گهرجي ۽ تاحيات انهن اولياءُ ڪرام جي عقيدت ۽ محبّت کي دل ۾ قائم رکڻ گهرجي ۽ ائين نه ٿئي جو ٻانهو ڪجهه عرصو انهن جي صحبت ۾ رهي انهن کان تربيت ماڻي انهن کي حقير سمجهڻ لڳي، جيڪڏهن ڪو ائين ڪري يا دل ۾ به اهڙو سوچي جو انهن اولياءُ ڪرام جي فيضان سان محرومي سان گڏوگڏ سخت نقصان به ڪڍندو آهي، جيئن ته

مرشد کان بداعتقادي سبب چھرو کارو ٿي ويو

حضرت جنيد بغدادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو هڪ مريد کائس ڪجهه بداعتقاد ٿي ويو ۽ هي سمجهيائين ته ان کي به مقام معرفت حاصل ٿي ويو آهي. هاڻي کيس مرشد جي ضرورت ناهي رهي، تنهنڪري هو خاموشي سان حضرت سيدنا جنيد بغدادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي بارگاه مان منهن موڙي هليو. پوءِ هڪ ڏينهن هي ڏسڻ ۽ آزمائڻ آيو ته ڇا حضرت سيدنا جنيد بغدادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان جي دل جي خيالن کان آگاه آهن يا نه؟ هوڏانهن حضرت سيدنا جنيد بغدادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ به ٿور فراست سان ان جي حالت ملاحظه ڪري ورتي. پوءِ جڏهن هو مريد آيو ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان هڪ سوال پڇيو جنهن جو هي جواب ارشاد فرمايائون: ”ڪهڙو جواب چاهين ٿو، لفظن ۾ يا معنيٰ ۾؟ چيائين: ٻنهي ۾ ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايائون: جيڪڏهن لفظي جواب چاهين ٿو ته ٻڌا جيڪڏهن مون کي آزمائڻ کان پهريان پاڻ کي آزماءِ ۽ پرکي وٺين ها ته تو کي مون کي آزمائڻ جي ضرورت پيش نه اچي ها ۽ نه ئي تون هتي مون کي آزمائڻ اچين ها. معنوي جواب هي آهي ته مون تو کي ولايت جي منصب کان لاهي ڇڏيو.“ هي لفظ نڪتا ۽ ان مريد جو چھرو ڪارو ٿي ويو. هو آهو و زاري ڪندي عرض گذار ٿيو: حضور يقين جي راحت منهنجي دل مان وڃي رهي آهي. پوءِ توبه ڪئي ۽ فُضُول ڳالهين تي به ندامت جو اظهار ڪيو ته حضرت سيدنا جنيد بغدادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمايائون: توکي خبر ناهي ته اولياءِ واقف اسرار هوندا آهن

تو ۾ ان جي ضرب جي برداشت ناهي. (ڪشف المحجوب، ص ۱۳۷)

اسان کي به گهرجي ته ڪنهن ولي کي هرگز نه آزمايون نه ڪنهن ولي کان بد ظن ٿيون ۽ نه ئي دل ۾ ڪنهن ولي الله جي دشمني رکون سردار اوليا و انبيا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائين ٿا: اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ارشاد فرمائي ٿو: ”مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ“ يعني ”جنهن منهنجي ڪنهن ولي سان دشمني ڪئي مان ان سان

جنگ جو اعلان ڪيان ٿو.“ (بخاري، ڪتاب الرقاق، باب التواضع... الخ، ۴/ ۲۴۸، حديث: ۶۵۰۲)

الله عَزَّوَجَلَّ اسان جي دليين ۾ تاحيات اولياءِ ڪرام جو ادب و احترام قائم رکي ۽ انهن جي شان ۾ بي ادبي ڪرڻ وارن جي بري صحبت کان محفوظ فرمائي.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

محفوظ سدا رکھنا شہا بے ادبوں سے

اور مجھ سے بهی سرزد نہ کبھی بے ادبی بو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! الله عَزَّوَجَلَّ جي نيڪ بانهن سان بغير رڪڻ، انهن جي شان ۾ بي ادبي ڪرڻ، انهن کي طرح طرح سان ستائڻ، انهن جي مال ۽ جائداد تي قبضو ڪري انهن کي تڪليف پهچائڻ سراسر ناداني ۽ دنيا و آخرت جي بربادي جو سبب آهي. هنن پاڪ هستين جي شان و عظمت ته اهڙي بلند ۽ اوچي آهي جو جيڪڏهن ڪنهن مُعاملي ۾ سڀني ماڻهو انهن جي خلاف گواهي ڏيڻ جي لاءِ مُتحد ٿي وڃن پر الله عَزَّوَجَلَّ انهن جي صداقت ۽ امانت جي گواهي جي لاءِ ضرور ڪو سبب پيدا فرمائي ڇڏيندو آهي جنهن سان انهن جي شان ۽ عظمت، عزت ۽ شهرت ماڻهن جي دليين ۾ مزيد اڃاگر ٿي ويندي آهي، جيئن ته

زمين شاهدي ڏني:

هڪ شخص شهر جي حاڪم جي عدالت ۾ حضرت بابا فريدالدين مسعود گنج شڪر رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي زمين تي ملڪيت جي ناجائز دعويٰ ڪري ورتي، پوءِ حاڪم پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وٽ پيغام موڪليو ته زمين جي ملڪيت جو ثبوت پيش ڪيو؟ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايائون: ماڻهن کان پڇي وٺو ته هي

زمين ڪنهن جي آهي؟ حاڪم جواب سان مطمئن نه ٿيو ۽ ثبوت پيش ڪرڻ جي تقاضا ڪيائين. حضرت بابا فريدالدين گنج شڪر (رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ) فرمايائون: مون وٽ نه تحريري ثبوت آهي نه ڪو شاهد، جيڪڏهن تحقيق ڏرڪار آهي ته زمين جي انهيءَ خطي کان پڇي وٺو. حاڪم هي جواب ٻڌي سخت حيران ٿيو، لهنذا خود ان اراضي تي ويو ايستائين جو ماڻهن جو وڏو ميڙ گڏ ٿي ويو. حاڪم زمين کان پڇيو: اي زمين! ٻڌاءِ تنهنجو مالڪ ڪير آهي؟ زمين وڏي آواز سان چيو: مان وڏي عرصي کان حضرت بابا فريد گنج شڪر (رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ) جي ملڪيت ۾ آهيان. اهو ٻڌندي ئي حاڪم ۽ تمام حاضرين حيران رهجي ويا.

(سير الاقطاب مترجم، ص ۱۹۴)

منا منا اسلامي پائرو! هن حڪايت مان معلوم ٿيو ته الله وارا زمين تي به تصرف ڪري سگهن ٿا ۽ ضرورت پوڻ تي زمين کي حڪم فرمائي ان کي پنهنجي حق ۾ گواهه بڻائي وٺندا آهن ۽ هي مدني گل به سڪڻ لاءِ مليو ته ڪڏهن به ڪنهن جي جائداد ۽ مال تي ناحق قبضو نه ڪرڻ گهرجي. الله عَزَّ وَجَلَّ

سيپاري 2 سُورَةُ الْبَقَرَةِ آيت نمبر 188 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ پاڻ ۾ هڪ ٻئي

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ

جو مال ناحق نه کائو

منا منا اسلامي پائرو! هن آيت مبارڪه ۾ ناجائز طريقي سان ڪنهن جو مال کائڻ کي حرام قرار ڏنو آهي. ان جون مختلف صورتون آهن: ڪنهن جو مال غصب ڪرڻ، ڪنهن جو مال ڦرڻ، لهُو ۽ لَعِب (رانڊ روند جي نتيجي ۾ ٻين جو مال وٺي وٺڻ، جيئن جُوا جي ذريعي مال حاصل ڪرڻ، يا ڳائڻي جو ڳائڻ وڃائڻ ڪري ان جي اجرت وٺڻ، رشوت وٺڻ، ٻي جي مال ۾ خيانت ڪرڻ، هي آيت هنن تمام قسمن جي ڪمن کي شامل آهي.

(تفسير البغوي، ۲، سورة البقرة، تحت الآية: ۱۸۸، ۱ / ۱۱۴)

افسوس صد افسوس! اڄڪله مسلمان پنهنجي انجام کان بي خوف ٿي ظلم ۽ زيادتي ڪرڻ، ڌمڪيون ڏئي ماڻهن وٽان رقم جو مطالبو ڪرڻ، انهن جي مال ۽ جائداد تي قبضو ڪرڻ، چوري، ڌاڙو دهشت گردِي ۽ قتل و غارتگري جهڙن گناهن ۾ مبتلا ٿي خبر ناهي ڪهڙي ڪهڙي طرح مسلمانن جي حقن کي پامال ڪري رهيا آهن. ياد رکو! ظلم جو انجام نهايت ئي پيانڪ ۽ خطرناڪ آهي، ظالم شخص آخرت ۾ ته عذاب جو شڪار ٿيندو ئي آهي پر اڪثر ڏٺو ويو آهي اهڙو شخص دنيا ۾ به ڪيئي دردناڪ حالتن جو شڪار ٿيندو آهي. حضرت ابوموسيٰ اشعري رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي، سرڪارِ مدينه، قرارِ قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايائون: بيشڪ الله عَزَّ وَجَلَّ ظالم کي مهلت ڏيندو آهي ايستائين جو جڏهن ان کي پنهنجي پڪڙ ۾ وٺندو آهي ته پوءِ ان کي ناهي ڇڏيندو. هي فرمائي سرڪارِ نامدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سڀاري 12 سورة هود جي آيت 102 تلاوت فرمائي:

ترجمو ڪنڙاليمان: ۽ اهڙي ئي طرح
پڪڙ آهي ٿنهنجي رب جي جڏهن ڳوٺن
کي پڪڙي ٿو انهن جي ظلم تي،
بيشڪ ان جي پڪڙ سخت دردناڪ
آهي.

(صحيح بخاري، ۲۴۷/۳، حديث: ۴۶۸۶)

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَ
هِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

الله عَزَّ وَجَلَّ اسان کي مسلمانن سان حُسن سُلُوك سان پيش اچڻ ۽ انهن تي ڪنهن به طرح سان ظلم ۽ زيادتي کان بچڻ جي توفيق عطا فرمائي.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

اولياءِ ڪرام وفات کان بعد به نفعو پهچائڻ ٿا

منا منا اسلامي ڀائرو! الله ﷻ جا مقبول ٻانهن جڏهن ان جي احڪام تي عمل جي ذريعي ان جي رضا ۽ خوشنودي حاصل ڪري وٺندا آهن ته رَبُّ دُوالجلال پنهنجي قدرت ۽ ڪمال سان دنيا ۾ ته انهن کي بي مثال عُروج ۽ ڪمال سان نوازيندو ئي آهي بلڪ هي بزرگ وصال کان پوءِ به ماڻهن تان رنج ۽ ملال کي پري ڪرڻ جي قدرت بي مثال رکن ٿا. اولياءِ ڪرام کي جيڪي طاقتون زندگي ۾ حاصل ٿينديون آهن اهي مرڻ کان بعد نه صرف باقي رهن ٿيون بلڪ انهن ۾ وڌيڪ اضافو ٿي ويندو آهي چوٽه اولياءِ ڪرام رَحْمَهُمُ اللهُ تَعَالَى رَبُّ كائنات عَزَّ وَجَلَّ جي عنايتن سان مزارن ۾ نه صرف حيات هوندا آهن بلڪ زائرين جي هدايت ۽ اعانت (مدد) به ڪندا آهن. حضرت سَيِّدُنَا امام اسماعيل حقي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: انبياء، اولياء ۽ شهداء جا جسر قبرن ۾ به نه ڪي مُتَعَبِر ٿيندا آهن ۽ نه ئي بوسيده ٿيندا آهن، ڇاڪاڻ ته الله ﷻ انهن جي جسمن کي ان خرابي کان جيڪا گوشت جي ڳرڻ سڙڻ سان پيدا ٿيندي آهي، محفوظ رکيو آهي. (تفسير روح البيان، پ ۱۰، التوبة، تحت الاية: ۴۱، ۴۳۹/۳)

حضرت سيدنا امام غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: جنهن کان حياتي ۾ مدد طلب ڪري سگهجي ٿي انهن تمام کان وفات بعد به مدد طلب ڪري سگهجي ٿي. مشائخ عظام رَحْمَهُمُ اللهُ تَعَالَى جو فرمان آهي: چار بزرگ اهي آهن جيڪي ساڳي طرح تَصَرَّف فرمائن ٿا جيئن پنهنجي زندگي ۾ تصرف ڪندا هئا (اهي وفات کان بعد حياتي کان) ڪيئي ڀيرا وڌيڪ تصرف فرمائن ٿا: حضرت سيدنا معروف ڪرخي حضرت سَيِّدُنَا شيخ عبد القادر جيلاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمَا ۽ به انهن کان علاوه حضرت سَيِّدُنَا شيخ عقيل منجبي ۽ حضرت سَيِّدُنَا شيخ حيا بن قيس الحراني رَحْمَةُ اللهِ

تَعَالَى عَلَيْهِمَا) آهن. (بهجة الاسرار، ص ۱۲۴، لمعات التنقيح، ڪتاب الجنائز، باب زيارة القبور، ۴/ ۲۱۵، تحت الباب: ۸)

اچو! انهيءَ ضمن ۾ ٻه اهڙا ايمان افروز واقعا ٻڌون ٿا جنهن ۾ اولياءَ
ڪرام بعدِ وصال پنهنجي مزارن تي حاضري ڏيڻ وارن جي حاجت روائي
فرمائي، جيئن ته

وصال بعد حاجت روائي

حضرت شيخ عمر فاروئي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: مون کي ڪيئي ڀيرا امام
رفاعي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مزار اقدس تي حاضري جي سعادت نصيب ٿي، هڪ
ڀيري ته ائين به ٿيو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ قبر مبارڪ مان وڏي آواز سان منهنجي
هڪ حاجت جي باري ۾ فرمايو: وڃ! تنهنجي حاجت پوري ڪئي وئي.

(جامع ڪرامات الاولياءَ، ۱/۴۹۱)

قرض معاف ٿي ويو

حضرت سيدنا حميدي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هڪ ڀيرو مون تي قرض هو،
انهيءَ پريشاني جي عالم ۾ مان حضرت سيدنا محمد بن جعفر حسيني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ
جي مزار شريف تي حاضر ٿيس، ۽ اتي ويهي ڪجهه دير قرآن پاڪ جي
تلاوت ڪئي ۽ روئي پيس، هڪ زائر (يعني مزار جي زيارت جي لاءِ ايندڙ) منهنجو
روئڻ ٻڌي ورتو ۽ مون کي ڪجهه سون ڏنو ۽ چيو: هن صاحب مزار جي خاطر
هي سون وٺو. مون اهو سون ورتو ۽ هلڻ لڳس، اڃا ڪجهه ئي قدم هليو هئس
ته منهنجو قرض خواه اچي ويو، مون کي ڏسي مُرڪي چيائين: هي سون ان
زائر کي واپس ڪري ڇڏيو چو ته مان اجر ۽ ثواب جو ان جي مقابلي ۾ وڌيڪ
حق دار آهيان. مون قرض خواه کان ان مُعافي جو سبب پڇيو ته اوهان کي
منهنجو خيال ڪنهن ٻڌايو آهي؟ هو چوڻ لڳو: مون هن قبر واري بزرگ کي
خواب ۾ ڏٺو، انهن مون کي چيو ته جيڪڏهن تون حميدي سان در گذر
ڪندين ته مان تو کي جنت ۾ محل ڏياريندس، پوءِ ان قرض خواه نه رڳو
منهنجو قرض مُعاف ڪري ڇڏيو بلڪ مون کي وڌيڪ ڇهه درهم به ڏئي ڇڏيا.

(جامع ڪرامات اولياءَ، ذڪر محمد بن جعفر الحسيني، ۱/۱۷۲)

مزارن جي حاضري برڪتن جو سبب آهي

منا منا اسلامي ڀائرو! اولياءُ الله جي مزارن جي حاضري جي برڪت سان دُعائون قبول ٿينديون آهن، مُشڪلات ۽ مَصيبتن کان نجات ملندي آهي ۽ خاص ان نظريي سان اولياءُ ڪرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى جي مزارن تي ويڃڻ ته خود اسان جي اسلاف جو طريقو رهيو آهي. جيئن حضرت سيدنا داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا هڪ ڀيرو مون کي هڪ (ديني) مُشڪل درپيش ٿي، مون ان جي حل جي ڪوشش ڪئي پر ڪامياب نه ٿيس، ان کان پهريان به مون تي اهڙي ئي مُشڪل آئي هئي ته مون حضرت شيخ بايزيد رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مزار شريف تي حاضري ڏني هئي ۽ منهنجي اها مُشڪل آسان ٿي وئي هئي.

حضرت سيدنا يحييٰ بن سليمان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته مون کي هڪ حاجت هئي ۽ مان ڪافي تنگدست به هئس. مون حضرت معروف ڪرخي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي قبر انور تي حاضري ڏني، تي پيرا سوره اخلاص جي تلاوت ڪئي ۽ ان جو ثواب پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ۽ سڀني مُسلمانن جي روحن کي بخش ڪيو پوءِ پنهنجي حاجت بيان ڪئي. جيئن مان اتان کان واپس موٽيس منهنجي حاجت پوري ٿي چڪي هئي.⁽¹⁾

ڪجهه رسالن جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! الله عَزَّ وَجَلَّ جي خاص فضل ۽ ڪرم سان حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي امت ۾ اهڙا اهڙا عظيم شخص پيدا ٿيا جنهن جو طرز عمل اسان لاءِ مشعلِ راه آهي. انهن الله وارن جي اخلاق ۽ انهن جي سيرت بابت پڙهڻ، پڙهائڻ، ٻڌڻ، ٻڌائڻ ۽ ان کي اپنائڻ مسلمانن جي دين ۽ دنيا کي سنوارڻ جو هڪ ذريعو آهي. ان الله وارن پنهنجون زندگيون ڪهڙي رنگ ۾ گذاريون،

1 ... الروض الفائق، المجلس الرابع والثلاثون الخ، ص ۱۸۸

انهن جا ڏينهن رات ڪيئن گذرندا هئا، انهن جو هڪ هڪ لمحو ڪهڙي طرح گذرندو رهيو، انهن ڳالهين جو جواب دل جي ڪنن سان ٻڌي وڃي ۽ پوءِ ان کي پنهنجو دستور العمل بڻايو وڃي ته يقيناً اسان جون پریشانيون پري ٿي سگهن ٿيون ۽ رنج ۽ مصيبتن ۾ ڦاٿل دنيا حقيقي مسرتن ۽ سچي خوشين سان آشنا ٿي سگهي ٿي. ولين جي سردار، حضورِ غوثِ پاڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي سيرت جو مطالعو ڪرڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا ڪجهه رسالا ”جَنَّاتِ جو بادشاهه، نانگ جهڙو جن، مٺي جو لاش، غوثِ پاڪ جا احوال“ جو مطالعو ڪرڻ بي حد مفيد رهندو. هنن رسالن ۾ اوهان پڙهي سگهندو سرڪارِ غوثِ پاڪ جي ننڍپڻ جا احوال ۽ واقعا، اولياءِ ڪرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حيات هوند آهن ان جو قرآن ۽ حديث مان ثبوت، ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو اختيار ۽ ڪرامتون، مرشد جا حقوق ۽ آداب ڇا ڇا آهن ۽ ان کان سواءِ گهڻو ڪجهه سکڻ لاءِ ملندو.

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو

منا ثنا اسلامي پائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ اڄ اسان الله وارن جي اختيارات جي باري ۾ بيان ٻڌو،

❖ الله عَزَّ وَجَلَّ جا نيڪ ٻانهن پریشان حالن جي حاجت روائي ڪرڻ جي لاءِ پنهنجي اختيار سان مٿي کي سون بڻائي ڇڏيندا آهن.

❖ الله عَزَّ وَجَلَّ جا نيڪ ٻانهن ان جي ڏنل قوت سان مردي به زنده ڪري سگهن ٿا.

❖ الله عَزَّ وَجَلَّ جا نيڪ ٻانهن پاڻي ۾ آساني سان هلي سگهن ٿا ۽ هوا ۾ بنا پرن جي اڏامي سگهن ٿا.

- ❖ الله عَزَّوَجَلَّ جا نيك بانها اهڙا مستجاب الدعوات هوندا آهن جو انهن جون دعائون رد نه ڪيون وينديون آهن.
- ❖ الله عَزَّوَجَلَّ جا نيك بانها چاهي ڪيتري ئي طويل مسافت تي موجود هجن حالتِ نزع ۾ شيطان کان اسان جو ايمان بچائيندا آهن.
- ❖ الله عَزَّوَجَلَّ جي نيك بانهن جي بارگاه ۾ پنهنجي دلين کي قابو ۾ رکڻ گهرجي چو ته هي نيك هستيون دلين کان به باخبر هونديون آهن.
- ❖ الله عَزَّوَجَلَّ جا نيك بانها زندگي ۾ ته ماڻهن کي نفعو پهچائيندا آهن وفات بعد به پريشان حالت جي دستگيري ڪندا آهن .
- تنهنڪري اسان کي الله جي انهن برگزيده بانهن جي باري ۾ حسنِ ظن رکندي انهن جو ادب ۽ احترام ڪرڻ گهرجي، انهن جي سيرت جو مطالعو ڪري انهن جي نقش قدم تي هلڻ گهرجي.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

منا منا اسلامي پاڻرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهِ نُبوّت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنّت نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنّت ۾ مون سان گڏ هوندو.

(مشكاة الصابح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، ۹۷/۱، حديث: ۱۷۵)

سينه تری سنت کا مدینه بنے آقا
جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

”ڪرم يار رسول الله“ جي تيرهن اڪرن جي نسبت سان

پاڻي پيئڻ جا 13 مدني گل

به فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: (1) اُن وانگر هڪ ئي ساهي ۾ نه پيو، بلڪ ٻه يا ٽي پيرا (سah ڪٿي) پيئو ۽ پيئڻ کان اڳ ۾ بِسْمِ اللّٰهِ پڙهو ۽ پيئڻ کان پوءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ چوندا ڪريو. (ترمذي ج 3 ص 352 حديث 1892) (2) نبي اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٿانوءَ ۾ ساه ڪٽڻ يا ڦوڪ ڏيڻ کان منع فرمايو آهي (ابو داؤد ج 3 ص 474 حديث 3728)

مفسر شهير، حڪيمُ الامت حضرت مفتي احمد يار خان عَلِيهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ هُنَ حديث شريف تحت فرمائن ٿا: ٿانوءَ ۾ ساه ڪٽڻ جانورن جو ڪم آهي، ۽ ساه ڪڏهن زهريلو پڻ هوندو آهي انهي ڪري ٿانوءَ مان وات پري ڪري ساه ڪڻو (يعني ساه ڪٽڻ مهل گلاس جدا ڪيو) گرم ڪير يا چانهه کي ڦوڪن سان ٿٽو نه ڪيو بلڪ ڪجهه دير صبر ڪري ڪجهه ٿڌي ٿيڻ تي پيئو (مرآة ج 6 ص 77) البت دُرود پاڪ وغيره پڙهي شفا جي نيت سان دم ڪرڻ ۾ ڪو حرج ناهي ❀ پيئڻ کان پهرين بِسْمِ اللّٰهِ پڙهو ❀ چوسي ڪري ننڍا ننڍا ڏڪ پريو، وڏا ڏڪ ڀرڻ سان جگر جي بيماري پيدا ٿيندي آهي ❀ پاڻي ٿئي ساه ۾ پيئو ❀ ساڄي هٿ سان ۽ ويهي پاڻي پيئو ❀ ڪوڙي وغيره مان وضو ڪيو ته ان جو بچيل پاڻي پيئڻ 70 بيمارين کان شفا آهي ۽ اهو آبِ زمزم شريف سان مشابهت رکي ٿو، ان ٻنهي (يعني وضو جو بچيل پاڻي ۽ آبِ زمزم شريف) کان علاوه ٻيو ڪو به پاڻي بيهي ڪري پيئڻ مڪروه آهي. (فتاويٰ رضويه ج 4 ص 575، ج 21 ص 669) اهي پاڻي قبلي ڏانهن منهن ڪري پيئو ❀ پيئڻ کان پهرين ڏسو ته پيئڻ جي ٿانوءَ ۾ ڪا نقصان واري شيءِ وغيره ته ناهي (اتحاف السادة للزيدي ج 5 ص 594) ❀ پاڻي پيئڻ کان پوءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

چئو ❀ حُجَّةُ الاسلام حضرت سيِّدنا امام محمد بن محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: بِسْمِ اللهِ پڙهي پيئڻ شروع ڪري پهرين ساھي جي آخر ۾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِي كان پوءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۽ ٽين کان پوءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ پڙهي. (احياء العلوم ج 2 ص 8) ❀ گلاس مان بچيل مسلمان جي اوڀر وارو صاف پاڻي کي استعمال لائق هجڻ جي باوجود هروپرو اڇلائڻ نه ڪبي ❀ منقول آهي: سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ شِفَاءٌ يعنى مسلمان جي اوڀر ۾ شفا آهي. (الفتاوى الفقيهة الكبرى لابن حجر الهيتمي ج 4 ص 117، كشف الخفاء ج 1 ص 384) ❀ پيئڻ جي ڪجهه گهڙي بعد خالي گلاس کي ڏسندا ته ان جي ديوارن مان ڪجهه قطرا هيٺ جمع ٿي چڪا هوندا ان کي به پي ڇڏيو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ اُمِّى

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرا پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽²⁾

(2) سمورا گناه معاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَىٰ عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو ته ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽³⁾

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

³...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُروُد شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن.⁽⁴⁾

(4) ڇهاڪ دُروُد شريف جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةَ دَائِبَةٍ بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُروُد شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُروُد شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽⁵⁾

(5) تَرَبُّ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تَحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي سبب صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجَّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُروُدِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽⁶⁾

4...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

5...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149.

6...القول البديع، الباب الاول، ص 125.

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبَقْعَدَ الْبُقْرَبِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ اُمَرِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ مُعْظَمِ آهي جيڪو شخص هن درود

شريف کي پڙهي ته ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁷⁾

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر

ملائڪ هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽⁸⁾

(1) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي-

فرمانِ مصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي جنهن هن دعا کي 3 ڀيرا پڙهيو ته

ان جن شب قدر حاصل ڪري ورتي.⁽⁹⁾

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ڪريم ۽ ڪريم کان سواءِ ڪو به عبادت جي لائق ناهي الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ

آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

...7 الترغيب والترهيب، كتاب الذكر و الدعاء، ۲/۳۲۹، حديث: ۳۰

...8 مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

...9 تاريخ ابن عساکر، ۱۹/۱۵۵، حديث: ۴۴۱۵

(....هفتيوار اجتماع جا اعلانات....) 2 ربيع الاخر 1438 هـ، 5 جنوري 2017

فيضان مدني مذاڪرو جاري رهندو..... فيضان مدني مذاڪرو جاري رهندو.....

فيضان مدني مذاڪرو جاري رهندو.....

منا منا اسلامي پائرو! اڄ جمعرات آهي، ايندڙ چنڇر جو يعني 7 جنوري، بعد نماز عشاء تقريباً 08:15 بجي هفتيوار مدني مذاڪري جو آغاز تلاوت قرآن پاڪ ۽ نعت رسول پاڪ سان ٿيندو ۽ وقت مناسب پر شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي دامت بركاتهم العالیه سوالن جا جواب عنایت فرمائيندا. ان شاء الله عزوجل. ”تمام عاشقان رسول پنهنجي ڊويزن ۽ علائقي ۾ ٿيڻ واري اجتماعي مدني مذاڪري ۾ پاڻ به اول تا آخر شرڪت جي سعادت حاصل ڪريو ۽ پين اسلامي پائرن کي به هن جي دعوت ڏئي، ترغيب ڏياري گذرڻ جي ڪوشش فرمايو“

امير اهل سنت دامت بركاتهم العالیه جو نئون رسالو ”جنتا جو بادشاهه“ مڪتبه المدینہ کان شايع ٿيو آهي، هن رسالي ۾ ڇا آهي؟ ڀٽو! (غوث پاڪ جو ديوانو) فرمان غوث اعظم ”دل منهنجي مٺي ۾ آهي“ (نماز غوثيه جو طريقو) ڇا حضرت عيسيٰ عليه السلام به پين کان مدد گهري؟ (ڇا نيڪ پانها به مددگار هوندا آهن؟) امام اعظم رحمته الله تعالى عليه جن سرڪار صل الله تعالى عليه واله وسلم کان مدد گهري (امام بوسيري مدد گهري..... ۽ ان کان علاوه وڌيڪ مفيد معلومات حاصل ڪرڻ جي لاءِ امير اهل سنت دامت بركاتهم العالیه جو رسالو ”جنتا جو بادشاهه“ جو پاڻ به مطالعو ڪريو، هن رسالي کي گهر گهر / دڪان دڪان پهچائڻ جي نيت سان هي رسالو تقسيم ڪريو. وڏي سائز 11 روپيه هڏيو ننڍي سائز 5 روپيه هڏيو

الحمد لله عزوجل! مجلس تراجم جي طرف کان هن رسالي جو 20 زبانن ۾ ترجمو ٿي چڪو آهي. جن مان ڪجهه هي آهن: ”انگلش، هندي، رومن، سنڌي، بنگالي، گجراتي، وغيره“. هي رسالو دعوت اسلامي جي ويب سائٽ (www.dawateislami.net) تان ڊائون لوڊ ۽ پرنٽ آئوٿ ٿي سگهي ٿو.

رسالو: پيارے مرشد: (حياتِ غوثِ اعظم جي ڪجهه گوشن ۽ نيڪي جي دعوت

جي لاءِ اوهان جي خدماتِ جليله تي مشتمل مدني گلدستو بنا ”پيارے مرشد“

18 روپيه هڏيو

ڪتاب: الله والون کي باتين جلد 4: (هن ۾ اوھان پڙھندو: الله وارن جي زندگي جا مختلف واقعات) 230 روپيه هديو

هفتيوار اجتماع جي حلقن جو جدول

(اختتام تي مدني انعامات جي رسالي مان فڪر مدينه ڪرائي وڃي)

تاريخ	سنتون، آداب ۽ فضائل جو بيان مع حوالو	دعا مع حوالو	فڪر مدينه
5 جنوري 2016	مسواڪ جا 20 مدني گل (163 مدني گل، ص. 33)	علم ۾ اضافي جي دعا (مدني پنج سوره، ص. 208)	مدني انعامات جي رسالي مان فڪر مدينه ڪرائي وڃي
12 جنوري 2017	هلڻ جون 15 سنتون ۽ آداب (163 مدني گل، ص. 5)	مصيبت زده کي ڏسي پڙهڻ جي دعا (مدني پنج سوره، ص. 209)	

عشاء جي جماعت جو اعلان: تمام شرڪاءِ اجتماع عشاء جي نماز، باجماعت ادا ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريو.